

РЕШЕНИЕ

№ 3876

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1427** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. „А“, ап.№ 101, чрез адв. Ц. П. от САК, срещу решение от 28.12.2021 г., постановено по н.а.х.д.№ 11935/2021 г. от 9-ти състав на СРС, НО.

С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление /НП/ № 23-003639/04.08.2021г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], с което на [фирма] на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, като е изменена наложената санкция от 2 000 лв. на 1 500 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Сочи се, че в АУАН, въз онова на който е издадено оспорваното НП не се съдържа задължителните реквизити по чл. 42 от ЗАНН. Не било доказано извършването на вмененото нарушение по чл.61 ал.1 от КТ от страна на дружеството. Иска се отмяна на съдебното решение. Претендират се разноски.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. Х. оспорва жалбата като

неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 01.06.2021 г. в обект на контрол – строителна площадка Комплекс от еднофамилни къщи с допълващо застрояване и изгребни ями и огради, находящ се в [населено място], местност Г. глава и на 28.06.2021г. в сградата на Дирекция "Инспекция по труда" [населено място] по изискани и представени документи, били извършени проверки по спазване на трудовото законодателство. Установено било, че към 01.06.2021 г. [фирма], в качеството си на работодател не е уредил като трудови правоотношения, отношенията по предоставяне на работна сила, като приел на работа в обекта на контрол Ю. Р. Т., без да сключи трудов договор с него, преди постъпването му на работа. Лицето било заварено от контролните органи на 01.06.2021 г. да работи в проверявания обект като „кофражист“. В собственооръчно попълнената на място писмена декларация, лицето посочило, че работи за проверяваното дружество с работно време от 08:00 часа до 17:00 часа, с два почивни дни.

В тази връзка контролните органи приели, че при преглед на изискани и представени документи, жалбоподателят, в качеството си на работодател не е уредил като трудово правоотношение отношенията при предоставянето на работна сила от Ю. Р. Т. като не е сключил трудов договор с него преди постъпването му на работа– нарушение на чл.61, ал.1 от КТ. Тези констатации били отразени в издадения АУАН № 23-003639 за нарушения на чл. 61, ал.1 от КТ, въз основа на който е издадено обжалваното НП.

Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Приел е обаче, че с оглед липсата на отегчаваци отговорността обстоятелства размерът на наложената санкция следва да бъде намален от 2000 лева на 1500 лева.

Решението е правилно.

С разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от КТ е вменено задължение на работодателя да сключи трудов договор с работника преди постъпването му на работа. За да е осъществен състава на нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството, е необходимо наличие на трудово правоотношение, което се характеризира с определени особености: работно време, работно място, характер на извършваната работа (трудова функция), трудово възнаграждение, за което правоотношение няма сключен трудов договор в писмена форма. В производството пред районния съд са установени всички съществени елементи на правоотношението между дружеството и Ю. Р. Т., от които може да бъде направен извод, че същото е трудово правоотношение.

От страна на касатора не са ангажирани доказателства за установяване на нещо различно от установеното със събраните по делото доказателства, съответно за неправилността на обжалваното съдебно решение. Следва да се отчете и обстоятелството, че касаторът е подписал и съставения му от контролните органи

АУАН без да посочи никакви възражения. Оспорване на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства. Ето защо в оспореното решение не е налице съществен порок, водещ до неговата неправилност, състоящ се в неустановяването на факти от съществено значение за изхода на спора.

Неоснователно е и оплакването за нарушение на чл.57, ал.1, т.5 и 6 от ЗАНН - противоречива фактическа обстановка при описание на нарушението. Действително проверката е била извършена на 28.06.2021 г., след тази дата обаче административните органи са извършили допълнителни проверки и са събирали доказателства, обосноваващи извършването на административно нарушение. Направена е справка в електронния регистър на НАП за подадените уведомления за сключени трудови договори и са прегледани представените от дружеството документи. Едва след като са били събрани всички относими към случая доказателства, е констатирано, че работодателят е нарушил разпоредбата на чл.61, ал.1от КТ. Посочената в протокола дата на извършване на проверката на място 01.06.2020 г. не е в противоречие с останалите събрани доказателства и по никакъв начин нарушава правото на защита на касатора, както се твърди в жалбата.

Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв. Съдът правилно е приел, че с оглед липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства размерът на наложената санкция следва да бъде намален. При определяне на наказанието АНО не е установил, нито е посочил никакви отегчаващи отговорността обстоятелства, за да наложи наказание по-тежко от минимално предвиденото, поради което и законосъобразно районния съд го е определил в минималния размер от 1 500 лева.

При този изход на спора на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв., определено по реда на чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл първо и второ АПК, вр. чл. 63д от ЗАНН, Административен съд София- град, XIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.12.2021г., постановено по нахд. №11935/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9- ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция Инспекция по труда – С. разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/

